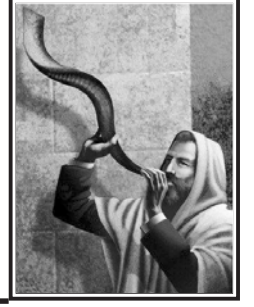

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ரீ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 3. இதழ் - 3. மே - ஜூன் 2017

R5681

Thou Art The Man!

நீயே, அந்த மனுஷன்!

சாமுயேல் 11:1 - 12:7

வேதாகமத்தின் நேர்மை - தாவீது ராஜாவின் ஸ்தானம் அவனது குற்றத்தை மறைக்கவில்லை - செல்வ செழிப்பின் சபலம் - தாவீது ராஜாவின் பயங்கரமான பாவம் - தீர்க்கதரிசி நாத்தானின் உவமை - ராஜாவின் நீதியின் உணர்வு - தனது சொந்த வார்த்தையினாலே குற்றவாளி என்று தீர்க்கப்பட்டான் - அவனது வருத்தம் - மன்னிக்கப்பட்டான் ஆனாலும் தண்டிக்கப்பட்டான் - எல்லாருக்குமான பாடம்.
“தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும்.” சங்கீதம் 51:10

வேதாகமம் உலகத்திலுள்ள மற்ற புத்தகங்களைப் போல அல்ல. இது எல்லா புத்தகங்களைக் காட்டிலும் நேர்மையானதும் வெளிப்படையானதும் ஆகும். தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனுஷன் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒருவன் பாவம் செய்த போது மிக அதிகமாக கண்டிக்கப்பட்டு மிகக் கடுமையாக தண்டிக்கப்பட்டான். “உமக்கு பயப்படும் படிக்கு உம்மிடத்தில் மன்னிப்பு உண்டு” (சங்கீதம் 130:4) என்கிற இந்த வேத வாக்கியத்தில் ஒரு பாடம் இருக்கிறது. நமது மாம்சீக பலவீனங்கள் கண்டிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டாலும் நமது மனதின் நோக்கத்தை தேவன் மதிக்கிறார். இந்த உண்மை நாம் அவரை இரக்கமற்றவர் என்று சுமமா நினைப்பதைக் காட்டிலும், அவரிடத்தில் அதிக பயபக்தியை உண்டாக்குகிறது.

இந்த பாடத்தில் உயர்ந்த குணத்தை வெளிப்படுத்திய ஒருவன் விபச்சாரம், கொலை போன்ற பலவீனங்களை வெளிப்படுத்தியிருப்பதில் நாம் ஆச்சரியப்படுவதில் அதிசயம் ஏதுமில்லை. நாம் இளைஞான தாவீதின் தேவனிடத்தில் உள்ள பயபக்தி, அவனது விசுவாசம், அவனது மதவிசுவாசம், அவனது சோதனைகள், கஷ்டங்கள் ஆகியவைகளை நாம் நினைக்கிறோம். இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவன் எப்படி மாறினான் என்று நாம் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறோம். அதன் ரகசியத்தை கண்டுபிடிப்பது முடியாததல்ல. செல்வமும், சந்தோஷங்களும் பழக்கங்களும் மற்றும் சுதந்திரங்களும் க்யூந்திருக்கும்போது முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்வது, வறுமையில் இருக்கும்போது வாழ்வதை காட்டிலும் கஷ்டமானது. தேவனுடைய கிருபையையும் பிரசன்னத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிற தேவனுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டி அவனது நகரத்தில் தற்போது இருக்கிறது என்பதை ராஜா தற்கா-கமாக மறந்து

விட்டான். கர்த்தருடைய கண்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் உள்ள நன்மைகளையும் தீமைகளையும் பார்க்கிறது என்பதை உண்மையாகவே அவன் உணர்ந்து கொண்டான். “நீர் என்னை காண்கிற தேவன்” என்கிற எண்ணம் உள்ளத்தில் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை பார்த்ததினால் புதிதாக வந்திருக்க வேண்டும்.

எனினும் தாவீது ராஜா பாவம் செய்கிற நிலைமைக்கு அவனது இருதயமும் உள்ளமும் திடீரென்று வந்திருக்காது என்று நிச்சயிக்கிறோம். இந்த காரியம் பல மாதங்களாக சிந்தையில் வந்து, படிப்படியாக அது உச்சத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும் என்று இந்த சரித்திரம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. அவனது நடத்தையைப் போலவே அவனது இருதயமும் தவறானது என்று யுகிப்பது சரியானதாக இருக்காது. பின்வரும் வெளிப்பாடுகளி-ருந்து, அவனது இருதயம் இன்னும் தேவனுக்கும் மற்றும் நீதியின் ஒழுங்குகளுக்கும் விசுவாசமாக இருந்தது என்றும், ஆனால் எப்படியோ அவனது இருதயம் விழித்திராமல் தூங்கிவிட்டது என்றும், அவனது மாம்சம் சுறுசுறுப்பாக இருந்தது என்றும் நாம் அனுமானிக்கலாம். நீதிக்கு தூங்கினவனாகவும் பாவத்திற்கு விழத்திருந்தவனாகவும் இருந்தான். அவனுக்கு முன்னதாக மற்ற ராஜாக்களின் அநுகூலமற்ற உதாரணங்களும், அப்பியாசப்படுத்தின சுதந்திரங்களும் இருந்தன. அவனது தேவனுடனான உறவு அவனை புத்திகூர்மையுள்ளவனாக்கியது. இப்போது சபலத்திற்கு இடங்கொடுப்பதில் இந்த புத்தி கூர்மை எல்லா வகையிலும் தீய செயல்களில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாக இருந்தது.

ஒரு தைரியமான ஊழியக்காரன்

தாவீது முத-ல் அண்டை வீட்டாரின் மனைவியை

விரும்பினான். இந்த பாவ மனநிலையை கண்டிக்காமல், அண்டை வீட்டானின் மனைவியை திருடும் வரை அது தொடரும்படி அனுமதித்தான். அவனது கணவன் ஒரு விசுவாசமுள்ள இராணுவ வீரனாக இருந்தான். அவமானத்தி-ருந்து ராஜாவை காப்பாற்ற அந்த வீரனின் மரணம் அவசரமாக காணப்பட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட பட்டணத்தில் போரிடும் போது, அந்த விசுவாசமுள்ள இராணுவ வீரனை மிகவும் முன்னாலே இருக்கும்படி செய்து அவனை எதிரிகள் கொல்ல விட்டு விடும்படி தனது இராணுவ தளபதிக்கு தாவீது சொல்-யனுப்பியபோது அவனது மனசாட்சி நிச்சயமாக தூங்கிவிட்டது.

இந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அங்கே ப-யானது குற்றமற்ற கணவன் மட்டுமல்ல. இன்னும் அநேகர் இறந்தனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நீதி, நியாயங்கள் மேல் பற்றாதல், உள்ள தாவீது ராஜா எப்படி செய்தான் என்றோ அல்லது இந்த சூழ்நிலைகளின் கீழ் எப்படி சமாதானத்தை பெற்றிருக்க முடிந்தது என்றோ நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியவில்லை. ஒன்பது மாதம் அல்லது அதற்கு மேலான இந்த கால கட்டத்தில் அவனது அழகான சங்கீதங்கள் நிச்சயமாக எழுதப்பட்டிருக்க முடியாது. ஆனால் உரியா இறந்து விட்டான்; திருடப்பட்ட அவனது மனைவி தாவீதின் மனைவியாக்கப்பட்டாள். சீக்கிரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது.

பிறகு தீர்க்கதரிசி நாத்தான் ராஜாவிடம் வந்தான். ஒரு உவமை மூலமாக அவனது கண்டனத்தை ஞானமாக தெரிவித்தான். ஒரு ஏழையான மனிதன் ஒரு பெண் ஆட்டுக் குட்டியை வைத்திருந்தான். அவனது பணக்கார அண்டை வீட்டான் அந்த ஆட்டுக் குட்டியை ஏமாற்றி எடுத்துக் கொண்டான். இப்படியாக அந்த உவமையை சொன்னான். தாவீது ராஜா கோபமூண்டவனாகி, இந்த காரியத்தை செய்தவன் மரணத்திற்கு பாத்திரன், அந்த ஆட்டுக் குட்டிக்காக நாலத்தனையாக திரும்ப கொடுக்க வேண்டும் என்றான் அப்பொழுது நாத்தான் ராஜாவை நோக்கி, **“நீயே அந்த மனுஷன்!”** என்று கூறி சரியானபடி பாடத்தை புகட்டினான். அதற்கு தைரியம் தேவைப்பட்டது. யாராவது தேவனிடமிருந்து ஒரு செய்தியைப் பெற்றால் அதை ஞானமாகவும் உண்மையுடனும் அறிவிக்க தைரியம் வேண்டும்.

உடனே தாவீது ராஜாவின் இருதயம் உணர்ச்சிவசப்பட்டது. உடனே அவனது மனசாட்சி எழுச்சியடைந்தது. அவனே தனது நடத்தை பார்த்தான். மற்ற ராஜாக்களின் செயல்பாட்டின்படியல்ல. தயவு இரக்கம், சத்தியம், நீதி ஆகிய தெய்வீக நிலைப்பாட்டின்படி பார்த்தான். தானே ஒரு பாவி என்பதை கண்டான். உண்மையிலேயே நியாயப் பிரமாணத்தின்படி விபச்சாரம் மற்றும் கொலை குற்றத்திற்கு மரணமே தண்டனையாகும். ராஜா உடனே தனது பாவத்தை உணர்ந்தான், ஜெபித்தான், உபவாசித்தான், வருந்தினான். தாவீது தனது பாவத்தை அறிக்கையிட்டு, வருத்தப்பட்டதினால் தேவன், அவனுக்கு மரண தண்டனை

கொடுக்கவோ, அவனுக்கு அன்பானவர்கள் அனைவரையும் எடுத்துக் கொள்ளவோ மாட்டார் என்று தெய்வீக வழிநடத்துத-ன்படி தீர்க்கதரிசி அவனுக்கு அறிவித்தான். எனினும் அவனது பாவ குழந்தை உயிரோடிராது என்றும் சில காலத்திற்கு பிறகு அவனது மீறுதலுக்காக கடுமையான தண்டனை அனுபவிப்பான் என்றும் அறிவித்தான்.

இங்கே நாம், தேவனுடைய ஜனங்களாகவும் அவருடன் உடன்படிக்கை உறவுக்குள் இருக்கிறவர்களுக்கான தெய்வீக அரசாங்கத்தின் ஒரு அடிப்படை கொள்கையை உணர்ந்து கொள்கிறோம். பாவங்களைப் பொருத்தவரை நீதி தேவைப்படுகிறது. எனினும் தனது பாவத்திற்காக வருந்துகிறவனுக்கு தேவ கிருபை கொடுக்கப்படுகிறது. அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இதே நெறியை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். தேவன் அவர்களை தொடர்ந்து பாவிளாக கருதமாட்டார். ஆனால் அவர்களது மன வருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களை மன்னிக்கிறார். **“ஒரு மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்”** என்கிற அவரது வார்த்தையின்படி உண்மையாயிருக்கிறது. இந்த தெய்வீக ஏற்பாட்டில் பாவத்தை ஊக்குவிக்கிற காரியம் ஏதுமில்லை. ஆனால் மாறாக, ஒவ்வொன்றும் நீதியை ஊக்குவிக்கிறதாக இருக்கிறது. பாவம் நீக்கப்பட்டுவிட்டால், ஒவ்வொன்றும் பாவியை தெய்வீக மன்னிப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவும். அவனது வாழ்க்கையை சீர்திருத்தவும் உற்சாகப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது. எனினும் சில கடுமையான தண்டனையை தனது மரணத்திற்கு தாங்க கடமைப்பட்டிருக்கிறான்.

மனந்திரும்புதலைப்பற்றிய சங்கீதம்

ஐம்பத்தி ஒன்றாம் சங்கீதத்தினால் அநேக கிறிஸ்தவர்கள் மனந்திரும்புதலுக்காக உற்சாகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக யாரும் இதன் மூலம் பாவம் செய்ய தூண்டப்படவில்லை. நாத்திகராகிய வால்டேர் என்பவர் இந்த சங்கீதத்தைக் குறித்து கே-ச்சித்திரம் எழுத முற்பட்ட போது, அதன் பயபக்தியான நயத்தினால் மிகவும் அச்சமடைந்து முழுமையான மனவியாகுலத்துடன் தனது பேனாவை தூக்கி எறிந்துவிட்டு தனது இருக்கையில் சாய்ந்துவிட்டார் என்று சொல்லப்படுகிறது. **“இப்படியாக ஒரு பரிசுத்தவான் விழுந்ததையும் எழும்பியதையும் நாம் காணும் போது, எப்படி நாம் பாவம் செய்யாதிருப்பதை நினைத்து பார்க்க முடியும்”** என்று பிஷப் ஹால் என்பவர் இதைக் குறித்து விமர்சனம் செய்கிறார். புதிய ஏற்பாட்டின் அர்த்தத்தின்படி, தாவீது ராஜா உயர்ந்தவனாக இருந்த போதிலும், அவன் ஒரு பரிசுத்தவான் அல்ல. அவன் மனத்தளவில் பரிசுத்தவானாக இருந்தாலும், அவன் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படவில்லை, தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஏனெனில் நாம் யோவான் 7:39ல் வாசிப்பது போல, **“பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படாதிருந்தது.”**

பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்படுதலும் அதனால் புதிய சுவாவத்திற்கு ஜெநிப்பிக்கப்படுதலும் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆரம்பித்து தொடர்ந்தது. தாவீது ராஜா இப்படிப்பட்ட

தவறுகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டதைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுவோமேயானால், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய பரிசுத்தவான் யாராவது சத்துருவானவனால் இப்படி ஒரு கண்ணியில் அகப்பட்டபண்ணும்போது நாம் எவ்வளவு ஆச்சரியப்படுவோம். ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் அதிகமான அனுசூலம் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். தெய்வீக வாக்குத்தத்தம், தெய்வீக திட்டம் மற்றும் தெய்வீக குணலட்சணத்தைப் பற்றிய அதிகமான அறிவினால் மகா அறிவு ஒளியை பெற்றது மாத்திரமல்ல, “அவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக் கேதுவாய் நடக்கிறது என்கிற” (ரோமர் 8:28) உறுதிமொழியுடன், உதவியாய் கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் தங்கள் திராணிக்கு மேலாக சோதிக்கப்படுவதற்கு இடங்கொடாமல், சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடு கூட அதற்கு தப்பித்துக் கொள்ளும்படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார். (1 கொரி 10:13)

“தேவனே, உமது கிருபையின்படி எனக்கு இரங்கும், உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படி என் மீறுதல்கள் நீங்க சுத்திகரியும். என் அக்கிரமம் நீங்க என்னை முற்றிலும் கழவி, என் பாவமற என்னை சுத்திகரியும். என் மீறுதல்களை நான் அறிந்திருக்கிறேன்; என் பாவம் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிற்கிறது.” இந்த உண்மையான வார்த்தைகள் ராஜா மாதக்கணக்கில் தனது மனத்தளவில் குழப்பத்தில் இருந்தான் என்பதைக் உறுதிபடுத்துகிறது. பூமியில் உருவான மேகமும், மாம்சீக பலவீனமும் அவனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையே ஒரு திரையைப் போல எழுப்பி, தேவனுடைய ஆதரவு என்னும் வெளிச்சத்தை மூடியது.

இந்தப்பாடம் தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்திருக்கும் அனைவருக்கும் பொருத்தமானது. சங்கீதக்காரர்கள் தனக்கும் தேவனுக்கும் இடையேயான சிறிதளவான நிழலை உணர்வதில் எப்படிப்பட்ட மனோபாவம் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறான்.

என்பிரியமான பிதாவே, என் ஆத்துமாவின் கரியனே, நீர் அருகேயிருக்கும்போது, இரவே இல்லை என்பதை அறிவேன். உமது ஊழியக்காரரின் கண்களி-ருந்து உம்மை மறைக்கும்படி பூமியி-ருந்து உருவாகும் மேகம் எழும்பாம-ருப்பதாக!

நாம் தேவனுடன் நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இதில் உள்ள முக்கியமான பாடமாகும். தேவனுடைய பிள்ளை தனது அலுவல்களில் தேவனுடைய மேற்பார்வைக்காகவும்,

சரியான பாதையில் நடப்பதற்கான அவரது உதவிக்காகவும் காலையில் அவரிடத்தில் ஜெபிக்காமல் போகக் கூடாது. பரலோக வீட்டிற்கு அருகாமையில் செல்வதற்கான வழியில் எந்த அளவுக்கு இன்று சென்றிருக்கிறோம் என்பதை உணர்வதற்காக அந்த நாளின் செயல்களை நினைவுபடுத்தி பார்க்காமல் தேவனுடைய பிள்ளை படுக்கைக்கு செல்லக் கூடாது. ஒருவேளை வெட்கப்படக் கூடிய செயல் ஏதாவது நடத்தியிருந்தால், எதிர்காலத்தில் சகாயம் பெற தேவையான உதவிக்காக கிருபாசனத்தண்டைக்கு உடனே அவன் செல்ல வேண்டும்.

இப்படியாக தேவனுடைய பிள்ளை பிதாவாகிய தேவனோடும் இரட்சகரோடும் அனுதினமும் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு, அவர்களது அன்பில் நிலைத்திருக்கவும், இந்த பாடத்தில் நாம் பார்த்தது போன்று இப்படிப்பட்ட எந்த வித பெரும் பாவத்தில் விழுந்துவிடாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டும். தாவீது ராஜா கூட, தேவனுக்கும் அவனுக்கும் இடையே மாம்சீக சாயல்களாகிய பூமியில் உருவாகும் மேகம் படிப்படியாக எழும்ப அனுமதிக்காதிருந்திருந்தால், அவன் இப்படிப்பட்ட பாவங்களில் விழுந்திருக்க மாட்டான் என்று நாம் நிச்சயிக்கிறோம்.

“என் பாவங்களை பாராதபடிக்கு நீர் உமது முகத்தை மறைத்து, என் அக்கிரமங்களையெல்லாம் நீக்கியுள்ளீர். தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே பூதுப்பியும். உமது சமூகத்தை விட்டு என்னைத் தள்ளாமலும் உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்தி-ருந்து எடுத்துக் கொள்ளாமலும் இரும். உமது இரட்சணியத்தின் சந்தோஷத்தைத் திரும்பவும் எனக்குத் தந்து, உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாங்கும்படி செய்யும். அப்பொழுது பாதகருக்கு உமது வழிகளை உபதேசிப்பேன்; பாவிக்கள் உம்மிடத்தில் மனந்திரும்புவார்கள்.”

சபைக்கு பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போல, பழைய ஏற்பாட்டுக்கால விசுவாசிகளுக்கு அது கொடுக்கப்படவில்லை. எனினும் இங்கே தாவீது ராஜா கூறுவது போல. அது தேவனுடைய கிருபை அவர்களது காரியங்களில் வெளிப்படுத்தலாக இருந்தது. மோசேயி-ருந்து யோவான் ஸ்நானகன் வரை, மோசேயின் கீழாக தேவனுடைய வீட்டின் பணிவிடைக்காரர்கள் இருந்தார்கள் என்பதையும், ஆனால் சுவிசேஷ யுகத்தில் பிரதான குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கீழாக, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட வீட்டின் குமாரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் நினைவு கூர வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். எபிரேயர் 3:5,6